

EPIKURSTWO (4) *sb n*

Zawsze -k-.

e *prawdopodobnie jasne*; o *jasne*.

sg *N* (e)pikurstwo (3). \diamond *I* (e)pikurstw(e)m (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nauka, etyka Epikura, tu przen.: rozkosz, dogadzanie sobie, rozwiqzłość (4) : A komuż tu tedy będziemy więcej wierzyć/ tobie tżłowiekowi nietzyłtemu/ który małżeństwo łromociłż/ y Epikurłtwem nazywałż/ tżyli Duchowi Świętemu/ który małżonkom błogosłławi? KrowObr 222.

Wyrażenie: »krześcijańskie epikurstwo« (2): IEłli małżeństwo iełth rzetz niedobra/ albo nietzyłta/ álbo iáko thy powiedałż krześcijańskie Epikurłtwo/ tedyć pan Bog v ciebie iełth niedobry/ nietzyłty/ y Epikur KrowObr 220v, 221v.

Szereg: »epikurstwo i nieczystość« (1): Podobniey iełth tedy/ áby twoie nieożeńłtwo/ było názwano tego łwiátá Epikurłtwo/ y nietzyłtość/ á młłliby Bog miał być Epikurem KrowObr 222.

Cf EPIKUREISMUS

AK